

1878-03-08

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

J. C. Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Rom

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Carlsberg Arkiv. Familiearkivet

DOKUMENTINDHOLD

Elisabeth Jerichau skriver gribende om sønnen Haralds død i Rom. Hun beder J. C. Jacobsen, som havde bestilt Harald Jerichaus store billede Den lydiske Slette i Nærheden af Sardes, om at sørge for at det bliver udstillet i både Berlin og Paris.

TRANSSKRIFTION

Kjære Herr Capt Jacobsen

Vor Søn Harald er død.

Disse faae Ord rum[m]e en Fylde af Smerte som ikke er at udsige. Deres Søn lever - min ligger paa Baaren!

Det sidste Udtryk af hans høje Begavelse er blevet Deres Ejendom, Tak endnu engang Tak i Kunstens Navn, at De gav ham Leilighed og fri Raadighed uden at begrænde hans Evner at skabe det bedste han kunde Harald Jerichaus af Dem bestilte Billede af den lydiske Slette med Cybeletemples Støtter,

Er i Rom af første Kunstnernotabiliteter og dem af Kunstnerskabet der hyppigt kom for at see Billedet medens Harald allerede fjorten Dage lang var angrebet af Typhus anset for den betydeligste landskabelige Frembringelse i vor Tid. Det var hans Svanesang - Min Søns sidste Ønske frembringer jeg Dem herved det om De vil føje endnu en Godhed til al den rundhaandede højmodige Maade der betegner alle Formaal De støtter, idet De vilde sende Haralds Billede der nu er paa Vejen til Danmark

baade til Udstillingen i Berlin der finder Sted i dette Efteraar og til Salon de Paris - forinden det i Danmark vil komme paa sit Bestemmellessted til varigt at forblive der.

Harald tænkte først, at udtale sit Ønske herom paa sin Fremtidscenariet Vegne endog han med største Beskedenhed sagde "Moder jer troer selv at have naaet, og lært adskilligt ved at have havt Leilighed at udføre denne store Opgave - men det er kun det første Trin der er naaet"

Det var Vennerne og Kunstnotabiliteter som siden ingen Ro lod ham have for den Tanke at dette Billede ikke kom til Paris iaar, enten i Verdensudstillingen eller i Salon de Paris.

”Jeg vil bede Ejeren at foranledige Billedet at blive udstillet i kom[m]ende Aar i Berlin og Paris ” var Haralds Svar ”det løber ej bort - og jeg er ung og kraftig og skal male flere og bedre Ting endnu, skulde han ikke tillade det, som jeg troer paa, thi han har ikke forhindret at det iaar ikke kommer til Paris”. Men da Harald blev saa meget syg, sagde han til mig i de lyse Øjeblikke, skriv til Capt Jacobsen thi jeg kan ikke skrive og bed ham at mit store Billede maae blive udstillet i Paris og i Berlin”. Maaskee lod det sig endnu gjøre ? efter at Billedet var udstillet 3-4 Uger paa Charlottenborg ?

Her foreligger jo et særligt Tilfælde og en afdød Dansk betydelig Kunstners Arbeide.. Skulde ikke begrænsende Former kun[n]e vige for store patriotiske Ideer?

De hører jo selv til Comiteén. Man siger Pariser Udstillingen begynder seent, senere end paatænkt ikke før Juli - Jeg lægger alt i Deres kjære gode veldædige Hænder der med et bredt og godt Greb forstaaer at ordne Alt De tager fat paa, der har gjort Dem til den Mand De er. Min Søn ligger paa sit Dødsleje den unge geniale Søn. Palmer mægtige store den Freds Tegn han nu nyder, ligge ved hans Sider, Moderen og Søsteren og Vennerne have lagt Laurbær om hans Hovede, have lagt Dannebrogfarvede Cammeliaer omkring hans Bryst og hans Skuldre. Dannebrog skal vaje

under Liigbegjængelsen der finder Sted idag kl 3½ Der bliver vist et meget stort Følge, thi Høje og Lave, Ministrene og fornemme Folk Kunstnere af alle Nationer riige og fattige, de formuende de riige have daglig spurgt under hans langvarige Sygdom til ham, og ville følge ham til hans sidste Hvilested. Han ligger paa Baaren alvorlig og freidig - som en ung Helt! Dødens Højtid er udbredt over den kraftige skjøndt udtærede Skikkelse.

I ham har jeg mistet min Livsglæde i ham har Danmark vundet Hæder, og jeg folder mine Hænder og beder ”Herre giv os Kraft at bære Sorgen i Dit hellige Navn

Jeg har meddelt hvad der var at sige bedt Dem af Hjertensgrund, og haaber ikke at have gjort det forgjæves. Om fjorten Dage er Billedet efter al Sandsynlighed paa

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Charlottenborg.

Da vil De vide hvad der er tale om. Det er ingen Effectbillede,
ingen Storhedsjageri-

Det er stort og simpelt og harmonisk som den ædle og
hedengangne Kunstners Sjæl, hans Udtryk her paa Jord.

Level ! Hils Deres kjære Hustru og Børn og vedbliv at erindre
med Godhed Deres Dem af Hjertet hengivne

Elisabeth Jerichau

født Baumann

8de Marts

1878

J. C. JACOBSENS ARKIV

CARISBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Det var Vennerne og Kaastruckell.
 Leta'er som siden ingen De led kan
 have for den Tante at disse Billeder
 ikke kan til Paris naar, uden i hendes
 Nærværelse eller i Almindelighed. —
 "Jeg vil bede Dem at foranstaltte Billeder
 at blive afleveret, da de er alle i
 Bredde og Paas "for Harald selv", det
 bliver og godt — og jeg er mig i hænderne
 og skal være glæde og bedre sig
 end en skulde han ikke tillade det,
 som jeg jeg tror paa, for han kan
 ikke forhindre at det skal ikke blive
 til Paris. Men de Harald blev
 saa meget søg, end de kan til mig;
 de nye Officerer, hvor vil jeg beder
 sig kan ikke skrive og led kan at
 disse Billeder maaske blive afleveret i Paris
 og i Berlin. Maaske led det og endda
 give? eller at Billedet var afleveret
 om 3-4 Uger for Charlottenborg?
 eller foretoges jo et smukt Billed
 og en Billeder Tante holdt sig i Kaastruckens
 Skulptur for. Skal ikke begynde at
 have øje for disse yndelige Billeder? —

Perichman 8/3 178 (a)
 C. M.

Kjære Herr Lept Jacobben

Vor Son Harald er død

Vi se fast ved vore en Fald
 af Smerte som ikke er at udryg.
 Deres Son lever - min Lige
 var Bawen.
 Det vidste Udtryk af hans
 nye Begavelse er blevet Ders
 Gudsom. Til enden er jeg til
 i Kaastruck selv, at de ges
 kan Lidelighed og for Paaslyk
 ad en at begynde hans Evne
 at slide det bedste kan kunde
 Land Lovers af Dem bedrøvet
 Riledet af den lykkelige Stille
 med Cykelkomplette Stofen,

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

er i Rom af første Kædetat,
Litter og Tom af Kædetat
Vi begynder omfor at ca. Billedet
admod Harald allerede forinden
Dag lang var angrebet af Jylland
næret for da betydeligt
indvirkende Frembringerne i vor
Tid. Det var hans Svarer -

Min søns sidste Brev frem
bringer sig Dem kendt det om
De vil give ^{inden} om Jylland, så al
om sandhedensde begynder
Mende Vi betegner alle
Formaal De støtter, idet De
ville sende Haralds Brevde
Vi er er for Ugen til Danmark

hæde til Udbringene i
Berlin Vi finder sig:
Dette Brev er af til Salom
De Paris - for det er
Danmark vil kunne se
et Brevens skæbne, det
varst at forblive for.
Harald tænkte først at
diale sit Brev herom
for sin Fremtidens vedes
endog kan med yderste Bredde
Værdi ender. Måder sig tom
vel at have været af last
udkillingt ved at have last
Lidighed at udgive Dette store
Brev - men det er for det
første for Vi er næst "

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

8
13

78. M. (12.)

De kommer jo selv til Conventica.
Men der tænker Høitids-
begynder svært, senere end
forventet alle for Vali -
Jeg lægger alt; Deres Lyne
jude uddedige Hænder Der
med et brett og godt Irel
fortæller at ordne Alt De
tager fat paa, Der har gjort
Dem til Der Mand De er.
Min Sø lægger paa et Død-ly.
Nu unge gemiale Sø. Palmer
mangliger etare Der Fredr Tega
kan nu nyder, Lyge end hær
Fader, Moderen og Peteren i
Venene have lagt Lænder
om hær Hævide, hær lagt
Dærborgførende Cavalerier
omkring hær Byet og hær
Skulve. Dærborg skal vige

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

under Lige begjæringerne der
finder I den 3/4
Der bliver vist et meget
stort Følge, der dog i de
Ministrene og former Folk
Kunstnere af alle Nationer
vise og færdige, de former
Konger have doglig oplyst
under hans kongerige og
tet kom, og vilke følge han til
hans vidste Hæder. —

Han dog for Beeren
aldrig og fridig — som en
sig "Helt". Deres Hæder
er adbrekt over den kraftige
skjædet udtænke Hæder.

Jeg har her jeg vistet min
Længsel i kom her Denmark
vandet Hæder, og jeg fælder
mine Hæder og Hæder, Hæder
gør en Kraft at Hæder. Det Hæder

Jeg har meddelt hvad der
er at 14/2 det Dan af
Hædermand, og Hæder vilke
at Hæder og det Hæder.

Den første Dage er Hæder
efter et Hæderlighed for
Charlottenborg.

De vil De vide hvad der er
Tale om. Det er ingen Hæder
Hæder, men Hæderjegeri —
Det er stort og Hæder og
Hæder som den adle og
Hædermand Hæder Hæder
Hæder Hæder kom for Hæder.

Hæder! Hæder Hæder Hæder
Hæder og Hæder og Hæder
at Hæder med Hæder
Hæder Dan Hæder Hæder

Erebet Hæder.
Jede Beeren

J. C. Jacobsen
1878